

Dotknout se Boží blízkosti

Když se řekne misie, automaticky si představím mnicha s mačetou v ruce, který si prosekává cestu pralesem a hledá, komu by mohl hlásat radostnou zvěst. Tvář ošlehaná větrem mu září svatým nadšením. Na podobnou cestu zvěstování evangelia, byť pouze po České republice, vyrazili i františkáni, kteří každoročně pořádají Františkánské misie. Jednoho z nich, bratra Bernarda, jsme se zeptali na jeho zkušenosti.

Bůh přináší do života lidí radost. Z misí v České Kamenici.

Milý bratře Bernarde, musel jste si taky prosekávat cestu pralesem?

Musel. Dlouho bylo pro mě těžké mluvit s druhými o Bohu. Tak jsem si říkal, že se budu za misie hlavně modlit. Jednou večer mě na ulici zastavil zubožený pán, něco zvláštního mi říkal, tak jsem mu požehnal. To setkání mi při modlitbě zůstalo v hlavě, vnímal jsem, že musím jít k těmto lidem.

Druhý den mě oslovila jedna pasáž z Písma, která říkala to samé, takže jsem pochopil, že Pán Bůh po mně chce, aby i tito lidé slyšeli o radosti z Boha.

Jak se dělá misie v dnešní době?

Na Františkánských misích velmi prostě. V kostele vystavíme Nejsvětější svátost, okolo to vyzdobíme, hraje nějakou adorační hudbu a modlíme se. Zároveň zveme lidi zvenku do kostela. Můžou třeba zapálit svíčku nebo napsat něco Pánu Bohu. Velmi často se jich právě v těchto chvílích Pán dotkne, vrátí se třeba po desítkách let k víře, zakusí jeho lásku.

O České republice se říká, že je to ateistický stát. Má u nás misie smysl?

Má velký smysl. Představte si, že najdete velký poklad, ale nikomu nic nechcete dát. Schováte si ho do skříně. Evangelium je ten

poklad: to, že najdu někoho, kdo mě skutečně miluje, osvobozuje, Boha, to všechno může přinést radost do života kohokoli. Přijde mi, že hodně lidí touží po něčem

BRATR BERNARD ONDŘEJ MLÉČKA JE FRANTIŠKÁN Z LIBERCE. V květnu byl vysvěcen na jáhna. Je skaut, věnuje se lidem ve farnosti, má na starost web a sociální síť františkánů. V řádu také doprovází ty, kdo chtějí poznat své povolání. Jeho oblíbená kniha je Průlom v římském podsvětí od Chiary Amirante, oblíbený svatý František z Assisi, oblíbený citát jsou Ježíšova slova: „Poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst, abych vyhlásil zajatým propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil milostivé léto Páně.“ (Lk 4, 18–19)

hlubším. Podstatné je, aby se mohli setkat s Bohem, který dává naději, obvazuje zraněné, osvobozuje uvězněné. Evangelium je radostná zpráva o tom, že Bůh, který mi dává život, si mě zamiloval. O to víc je to důležité pro každého, kdo naději v životě nemá.

Co je cílem misie? Má se po vašem odchodu stát celá farnost svatou?

Je krásné, když se u někoho probudí živá víra, tedy osobní vztah s Bohem. Že najde tu lásku, kterou má Bůh, a dá jí v životě prostor. Víra není jenom souhrn toho, co se dělá, to samozřejmě taky. Na prvním místě je to ale vztah s Bohem. Jakékoliv semínko, které Bůh zaseje do srdce člověka, je vzácné. A nejenom ve farnosti. Klidně i mimo ni. Znam víc věřících, kteří víru našli postupně a první kontakt byl někde na ulici. Moc bych si přál, aby naše farnosti nebyly jenom pro nás, ale aby byly co nejvíce otevřené pro lidi zvenku. Ježíš přišel hledat jedinou ovečku, která se ztratila, a byl pro ni ochoten prochodit všechno možné, aby ji našel a přivedl domů.

Svatý František byl veliký misionář. Inspirujete se i jím?

Určitě. V řeholi napsal, aby bratři kázali svým životem, a když uvidí, že se to líbí

Pro Františkánské misie je typické společenství. Tým letošních misí v Děčíně.

Pánu, tak i slovy. Znamená to žít s Bohem, blízko němu, modlit se za lidi okolo sebe

lem sebe. Že si třeba povídám s kamarády, modlím se za ně a najednou vnímám, že se

Letošním heslem misí je: „Dotknout se Boží blízkosti.“ Lze toho vůbec dosáhnout?

Jenom Bůh se může dotknout lidského srdce. Naše slova na to nestačí. To, že někdo v rozhovoru s námi objeví Boha, je Božím dílem. Proto je tak důležité se za druhé modlit a sám se snažit s Bohem žít. Často jsou lidé už nějak „připravení“ a setkání s námi je jenom jedním z krůčků, kterým je Bůh přivádí k sobě.

Jaký byl váš nejsilnější zážitek z hlásání slova Božího?

Je jich hodně. Pro mě to bylo právě ono setkání, které jsem popisoval. Díky němu jsem misie strávil mezi těmi posledními, lidmi bez naděje, bez domova, na drogách apod. Bylo hodně silné s nimi mluvit o Boží lásce. Jindy se zase během misí jedna žena shodou takzvaných náhod po dlouhé době vrátila ke svátostem. Mám radost z každého takového setkání.

Děkujeme za rozhovor

Mnoha lidí se na Františkánských misích dotkne Bůh.

a zároveň být otevřený, když Bůh otevře cestu k nějakému hovoru o víře.

dá i něco říct o Bohu. Nebo že přijdu za někým, s kým moc nemluví, a jen tak s ním strávím pár chvil.

Mohou se do misie zapojit i kluci a holky z farnosti?

Jasně, že můžou.

Co konkrétně by mohli dělat?

Můžeme se modlit za lidi, které potkáme ve škole, v kroužcích, ve skautu, aby poznali Boha. A taky se s nimi setkávat. Třeba si popovídám se spolužákem, se kterým se moc nebavím nebo mu nějak pomůžu. A časem Bůh otevře i cestu k tomu, že si popovídáme i o Bohu, o víře. Bůh sám začne otevírat jejich srdce.

Každá akce jednou skončí. Je možno v misii dále pokračovat? A jakým způsobem?

Jedním z velkých darů misí je to, že člověk pak začne víc vnímat ty Boží doteky ko-

Nad Eucharistií je na plátně velký františkánský kříž, do jehož náruče se vejde každý, kdo do kostela přijde.

Foto: Bernard O. Mléčka